

[Lone Dybkjær]

kedets parter og finde ud af, hvad arbejdsmarkedets parter siger til det her, så synes jeg også, at arbejdsministeren kunne undersøge, hvordan forholdene er i udlandet: Hvordan er de danske regler i forhold til udlandet? Vi er nogle, der ved noget om det. Men så kan arbejdsministeren fremlægge dokumentation for de ord, arbejdsministeren fremførte heroppefra, nemlig at Danmark er ret svagt stillet i forhold til, hvad det er for krav, man stiller i forbindelse med større afskedigelser. Så ville arbejdsministeren måske nå frem til, at det forslag, som forslagsstillerne har fremsat, måske i virkeligheden slet ikke er stærkt nok. Og jeg vil gerne sige, at arbejdsministeren ikke ville få utak, hvis han kommer med et sådant forslag.

Jeg synes, at arbejdsministeren nu skal forhandle med arbejdsmarkedets parter. Og arbejdsministeren skal vide, at der strengt taget er et flertal i Folketinget for noget mere vidtgående end det her, og lad os så se, om arbejdsministeren ikke kan fremlægge noget, der er lidt mere positivt i sin ånd end det, arbejdsministeren har kunnet præstere i dag.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Hvis arbejdsministeren skal lave den sammenligning med udlandet, var det måske rart at få at vide, hvad man gennem sociallovgivningen har gjort i Danmark, fordi man har en kortere varslingstid. Jeg er overbevist om, at man vil finde ud af, at der er en social opfølgning som erstatning for en række af de længere varsler, der er i udlandet. Det ville måske være hensigtsmæssigt at have den sammenligning med også.

Jeg bad egentlig om ordet for at sige tak til fru Lone Dybkjær. Det er altid hyggeligt at være enige, og jeg er glad for de to punkter, som fru Lone Dybkjær nævnte.

Med hensyn til kommunerne vil jeg sige, at ud over det, fru Lone Dybkjær lagde i det, var der to andre ting, som jeg ikke nåede sige, da lampen begyndte at lyse. Den ene ting var, at vi også mener, at man er nødt til at diskutere kommunalfuldmagtens grænser, altså om der ikke skal kunne gøres lidt mere fra kommunernes side.

Det andet synspunkt var, at vi ofte fra dele af administrationen i kommunerne hører, at specielt de mindre erhvervsdrivende, der gerne

vil have flere ansatte, løber ind i et administrationsproblem i forbindelse med noget af det overordnede, forsikringsvæsen osv. Der kunne vi forestille os, at man i kommunen kunne skabe en form for jobbank, således at kommunen tager sig af den overordnede administration af arbejdskraften, hvorefter nogle virksomheder til kostprisen kunne leje, havde jeg nær sagt, de pågældende medarbejdere i denne jobbank. Altså således at en mindre virksomhed, der har 3, 4 eller 5 ansatte, og som gerne vil bruge 1 eller 2 mere, men som ikke vil påtage sig det administrative arbejde, det er at få et par ansatte mere, kunne få det overordnede klaret samlet, men alligevel betale den fulde pris for det.

Det er sådanne overvejelser, vi gør os, og det var det, der også skulle lægges i bemærkningen, men det tror jeg heller ikke skræmmer fru Lone Dybkjær væk.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kunne forstå på fru Lone Dybkjærs indlæg, at fru Lone Dybkjær var blevet forskrækket ved udsigten til, at dette dagsordensforslag havde sådan et ideologisk indhold. Det kan jeg godt forstå med fru Lone Dybkjærs politiske baggrund.

Men eftersom fru Lone Dybkjær har været med til at formulere teksten, må fru Lone Dybkjær også kunne fortælle os, hvor i dagsordenen det står, at det kun gælder virksomheder, som ikke har haft en tilstrækkelig planlægningshorisont. Hvor er begrænsningen til, at man kan gå ud og straffe virksomheder, der fuldstændig uforskyldt er kommet i den situation, at de er nødt til at afskedige nogle medarbejdere, og hvor man så oven i købet fra statens side gør det, at man pålægger dem disse ekstra lønudgifter til nogle medarbejdere, der ikke udfører et stykke arbejde? Hvor er begrænsningen henne? Det savner vi stadig væk et svar på. Derfor må vi vide, om fru Lone Dybkjær som en af medforfatterne kan fortælle os, hvor begrænsningen er, for den står ikke i teksten.

Det er da rigtigt, at virksomhederne burde have en længere planlægningshorisont, men hvorfor er det så vigtigt, at den måde, man prøver på – skal vi bruge det rædselsfulde udtryk – at adfærdsregulere virksomhedernes ledere, er